

DOMINGO II DE CORESMA

Primeira Lectura Xen 12, 1-4a
Vocación de Abrahán, pai do pobo de Deus

LECTURA DO LIBRO DA XÉNESE

Naqueles días, o Señor díxolle a Abrán:

Sae da túa terra e da túa patria e do teu clan para a terra que eu che mostrarei.

Eu farei de ti un pobo grande, bendicireite e dareiche un nome sonado, que será exemplo de bendición.

Bendicarei a quen te bendiga, maldicarei a quen te maldiga. Os pobos todos da terra chamaranse benditos no teu nome.

Abram saíu, conforme lle dixera o Señor.

Palabra do Señor

SALMO RESPONSORIAL Sal 32, 4-5. 18-19. 20 e 22

R/. (22): Veña a nós, Señor, a túa misericordia, como de ti o esperamos.

A palabra do Señor é recta
e tódalas súas obras son leais:
el ama o dereito e a xustiza,
a súa misericordia enche a terra.

Os ollos do Señor están postos nos que o temen,
nos que esperan na súa misericordia,
para libra—las súas vidas da morte,
para os manter no tempo da miseria.

Nós agardámo—lo Señor:
El é o noso socorro, o noso escudo.
Veña a nós, Señor, a túa misericordia,
como de ti o esperamos.

Segunda Lectura 2 Tim 1, 8b-10
Deus chámanos e ilumínanos

LECTURA DA SEGUNDA CARTA DO APÓSTOLO SAN PAULO A TIMOTEO

Benquerido irmán:

Comparte comigo os sufrimentos polo Evanxeo, contando co poder de Deus. El santificounos e chamounos a unha vocación santa, non polas nosas obras, senón polo seu designio e pola gracia que nos deu en Cristo Xesús antes de tódolos tempos, e que se manifestou agora pola aparición do noso Salvador, Cristo Xesús.

El destruíu a morte e alumou a vida e a inmortalidade por medio do Evanxeo.

Palabra do Señor

VERSÍCULO

Oíuse a voz do Pai, que dicía desde a resplandecente nube:
Este é o meu Fillo benquerido: escoitádeo.

Evanxeo Mt 17, 1-9
O seu rostro resplandecía coma o sol

LECTURA DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MATEO

Naquel tempo, levou Xesús consigo a Pedro, a Santiago e a Xoán seu irmán, e subiu con eles sós a un monte alto.

Alí transfigurouse diante deles; o seu rostro resplandecía coma o sol; e os seus vestidos viraron brancos coma a luz.

Nisto aparecéuselles Moisés e tamén Elías, que estaban falando con el.

Pedro colleu a palabra e díxolle a Xesús:

- ¡Señor, que bo sería ficarmos aquí! ¿Queres que faga aquí tres tendas, unha para ti, outra para Moisés e outra para Elías?

Aínda el estaba falando, cando apareceu unha nube luminosa que os cubriu; e oíuse unha voz que dende a nube dicía:

- Este é o meu Fillo benquerido, o que me complace; escoitádeo.

Ó escoitaren isto, os discípulos caeron debrozados, cheos de temor. Xesús, achegándose, tocounos e díxolles:

- ¡Erguédevos, non teñades medo!

Levantando os ollos, non viron a ninguén fóra de Xesús.

Cando baixaban do monte, Xesús encargoulles:

- Non lle faledes desta visión a ninguén, ata que o Fillo do Home resucite de entre os mortos.

Palabra do Señor